

[Statsministeren.]

Instrukser. Vi er vidende om, at der for en enkelt Institutions Vedkommende ved Koncessionens Udstedelse er givet særlige Instrukser med Hensyn til Averteringspligt, og for at være dækket i saadanne Tilfælde har man altsaa taget denne Betsemmelse med.

Det ærede Medlem har ganske Ret i, at det ikke er Hensigten ved denne nye Ordning at tiltvinge sig et større økonomisk Udbytte til Statstidende og dermed til Statskassen, selv om jeg ud fra mit Synspunkt ikke kan se, at der var nogen Ulykke i, om Staten virkelig fik nogen Indtægt ved Statstidende; men det er naturligvis Hensigten at afpasse Taksten for Annoncer saadan, at det Overskud, der indvindes, ikke bliver større end rimeligt, og at gennemføre en forsvarlig Økonomi i det hele taget, saaledes som det ærede Medlem ønskede.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) har gentaget en Række af de Bemærkninger, som tidligere er fremsat, og det er der maaske ikke noget at sige til, men naar det ærede Medlem klager over manglende Klarhed i Lovforslagets Bestemmelser, tror jeg, det er en Overdrivelse. Der har da i hvert Fald været rigelig Tid for det høje Landstings Medlemmer — det er vist fjerde Samling, dette Lovforslag foreligger i — til at faa Klarhed over, hvordan Bestemmelserne skal opfattes.

Det ærede Medlem nævnte flere forskellige Bestemmelser, som efter min ringe Forstand er fuldkommen klart udtrykt i Lovforslaget, men ikke desto mindre spurgte det ærede Medlem om, hvorledes de skulde forstaas. Naar der f. Eks. i Forslaget staaar, at for Aktieselskaber finder Loven ikke Anvendelse, medmindre det paagældende Selskabs Aktier noteres paa Børsen, er det da fuldkommen klart, hvad Meningen er dermed. Det er kun dem, der ikke noteres paa Børsen, der undtages, de, der noteres paa Børsen, er altsaa indbefattet under Loven, og det gælder Aktieselskaber i det hele taget, altsaa ogsaa Banker, da Bankerne som Regel er Aktieselskaber. Det gælder ogsaa Forsikringsselskaber, for saa vidt de er Aktieselskaber. Alt dette er fuldkommen klart udtrykt i Lovforslaget, men nu er det ærede Medlem altsaa beroliget i saa Henseende.

Det ærede Medlem spurgte videre, hvorfor f. Eks. Privatbaner var undtaget. Jo, det er de, fordi det er blevet gjort gældende, at de i Almindelighed henvender sig til en lokalt begrænset Kreds, altsaa ikke har en almindelig Landsinteresse og derfor paa For-

haand kan undtages. Formodentlig vilde de ogsaa uden det være blevet undtaget paa Grundlag af den Dispensationsret, som Statsministeriet har ønsket sig tillagt.

Det ærede Medlem formodede, at det, der skulde averteres, var saadanne Indkaldelser, som foretages i Henhold til Statutter. Ja, det staaar udtrykt i Forslagets § 1: endvidere skal indrykkes alle Indkaldelser og Meddelelser, som foretages i Henhold til Statutter eller Love.

Endelig nævnte det ærede Medlem Ønskeligheden af at faa oprettet en Fond af Overskuddet fra Statstidende, hvoraf man saa, forstod jeg, skulde dele Penge ud til private Blade. Ja, det ærede Medlem kan jo stille et saadant Forslag, saa kan vi jo se paa det. Paa Forhaand forekommer det mig at være ganske ufornuddent og urimeligt. Naar vi afpasser Statstidendes Indtægter efter, at den skal give saa lidt i Overskud som muligt, idet vi sænker Prisen paa Bekendtgørelserne, skulde der ikke synes at være Anledning til at befrygte, at der bliver nogen større Fond at samle op.

Sluttelig maa jeg absolut protestere mod det ærede Medlems Insinuationer om, at Lovforslaget har en saadan Karakter, at det vil boykotte den almindelige Dagspresse. Noget saadant ligger selvfølgelig ganske uden for Statsministeriets Hensigt.

Stein: Det har ligget ganske uden for min Hensigt at insinuere noget som helst. Jeg henholder mig ganske simpelt til de Udtalelser, der fandtes i Bemærkningerne i Fjor, hvori man direkte opfordrer til i en Overgangstid at gaa uden for den almindelige Presse, direkte anviser, hvorledes dette kan gøres, idet man siger til Annoncørerne: I kan gøre det billigere, end I gør det nu, ved ganske simpelt at indrykke jeres Bekendtgørelser i Statstidende og saa lade indrykke en Henviisning i den private Presse. Det er det, jeg kalder en Opfordring til Boykotning, hvilket for øvrigt ikke alene er mit Udtryk; jeg har fundet det saaledes udtrykt i et Assurancetidsskrift, der var i høj Grad forarget over, at Statsadministrationen overhovedet kunde fremlægge et Lovforslag med en Motivering som denne.

I øvrigt takker jeg for de Udtalelser, som den højtærede Statsminister har fremsat angaaende de Spørgsmaal, jeg stillede. Naar jeg rejste Spørgsmaalet om børsnoterede Papirer, er det ganske klart og ligetil. Det er ikke paa Forhaand givet, at man inden for Statsadministrationen er opmærksom paa de Nuancer, der kan være der. Der er noget, der hedder daglig No-